

૧૧૭૮૬

IV

૧૨૫

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ ૫/૧૨/૧૯૨૫

શ્રી સરસ ગીતા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બાઇ પુરબાઇ તે હકર મોનજી લક્ષ્મીદાસની વિધવા.

ખાપરાની દુકાન.

૨૦-૧૪૦ ૩

१

विद्यापीठ ग्रन्थालय

नवे द्रष्टागिनि नमः

(१) गान्ध

८।

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

श्री सरस् गीता.

छपावी प्रसिद्ध प्रचार

भाष पुरभाष ते ठक्कर मोनल लक्ष्मीदासनी विधवा.

ठे०—नलभजार, पोपराणी दुकान.

डि भत अभूदय.

स वत १९८० सुने १९२४

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઑપીરાઈટ્સ સંગ્રહ
૧૯૧૭

॥ ૐ નમઃ શ્રી રામચંદ્રાય ॥

॥ ચોપાઈ ॥

ગુરુશિવું 'ધ્યાન વરી હરિગણ ગાડિશું,

પ્રિયે રસ પ્રેમ કથા પ્રેમીને પાડિશું

॥ ૧ ॥

આગે જન અનેક થયા વાણી વિસ્તાર છે,

લીલા રસ સિધુ સુધા અનંત અપાર છે

॥ ૨ ॥

ઝીલા જન મુક્ત થઈ અમે અભિલાખમા,

તેણે રસ પુરણ પીધો છક્યા તે છાકમા.

॥ ૩ ॥

જથા મનિ જેવી જેની તેણે તે ઉચાર્યા,

ભજ્યા જે ભક્તિ ભાવે તે તે નિશ્ચે તર્યા

॥ ૪ ॥

ઉદ્ધવના માન માટે વિચાર્યું કૃષ્ણશું,

એને વૃજ મોકલું વેગે પોને ક્યું પ્રશ્નશું

॥ ૫ ॥

સ.

૪

માતાને પુત્ર પ્રિયે પુઠે ફરે ન્યાસવા,
ઉપાય અનેક ફરે રોગને ટાલવા

॥ ૬ ॥

એવા જન હરિને વાહવા જાગવે જોડને,
જરા અભિમાન આવે નાંખે વિષ ધોડને

॥ ૭ ॥

આધવ એક અમારી ચિત્ત ધરો વાતડી,
વૃદ્ધાવન રાસ રમ્યા સરસની રાતડી

॥ ૮ ॥

તે તો મુખ સાભરે મુને તમને તે શુ કહું
જથ્થે તે ગ્રજની નારી મન સમજી રહું

॥ ૯ ॥

ગાપીજન આત્મા મારો નિમેષ ન વિસરે,
મુજને મળવા મારે સહુ મુના ફરે

॥ ૧૦ ॥

તેહને જ્ઞાન કરી ઘણું સમજાવજો,
સઉના સશે ટળે એવું કરી આવજો

॥ ૧૧ ॥

ગી.

સ.

૫

મારા માત તાત કહીયે જસોદા નદણ,
તેણે બહુ લાડ લડાયા અતિ આનદણ ॥ ૧૨ ॥

વૃજ જન સહુ રનેહી ચિત્તમા આહે છે,
અમો જે દિનના આવ્યા દુખી તે થાય છે ॥ ૧૩ ॥

આવ્યા અમો અવવ કરી ફરી ગયા નહિ
વિયોગે પિડા પામે સુખ આપો જઈ ॥ ૧૪ ॥

મુગટ કુડલ માલા આબૂપણુ અગના,
નિજ રથ બેસવા આપ્યો ચિન્હ શ્રીરગના. ॥ ૧૫ ॥

॥ સાખી ॥

ઓધવને આપી આજ્ઞા વેગે કરો વ્રજ પ્રવેશ,
પ્રેમ રનેહી સુદરી તેહને આપો જઈ ઉપદેશ ॥ ૧૬ ॥

ગી.

સ.

૬

તમે સર્વજ્ઞ સુધીર હો જ્ઞાનવાન પ્રમાણ,
પ્રમેદો વૃજ જોષિતા આપ ચતુર મુજાણ ॥ ૧૭ ॥

॥ વિશ્રામ ॥

ઉવવે આજ્ઞા માગી રથે જોડા જઈ,
વેગે વૃજ પથે પળ્યા જોવાની ઠગ્યા થઈ ॥ ૧ ॥

સધ્યા સમે સુરભિ સગે સુખે તહા આવિયા,
જસોદાયે દીદા જ્યારે ભક્તા મન ભાવિયા ॥ ૨ ॥

નશ્વ ભેટ્યા ભાવે આમન આપીયા,
દયા કરી દીન જાણી દુખડા કાપિયા. ॥ ૩ ॥

શકરવણ શ્યામ સુખી કહો તે શુ કરે,
ઉમ્મસેન આવે જાવ કેહો ના આનંદ વરે ॥ ૪ ॥

ગી.

સ
૭.

ઉદ્ધવ કહ્યે મર્વે મુખી તમ પ્રસાદથી,
જેમ ગજ વૃદ નાસે સિહના નાદથી

॥ ૫ ॥

તેમ દુ ખ દીર્ઘ નાહા દીઠા હલાર હુગી,
મકુપુર નારિ નર મુખે શોભા યરી

॥ ૬ ॥

નદ આનદ પામ્યા મુજસ સાલગી,
એ જેને ભેટ્યા ભાવે તેની વેળા વળી

॥ ૭ ॥

રહી રસાધ કીધી જસોદાએ જુકત શુ,
ભાવે નિશા ભોજન કીયા સાકરે દુવશુ

॥ ૮ ॥

પ્રેમ પલગ બિહારી બેઠા બીડા કરે,
અન્યોઅન્ય ઉપવ નદ લેઇ મુખમા -રે

॥ ૯ ॥

જસોદા પુછે પિત્યે ખખર લાલની,
બાદવ જુક્તીશુ જાણે ગતિ ગાપાળની

॥ ૧૦ ॥

ગી.

સરખવતી કીધી કસની સેવકી,
બહુ બહાગી કહીયે વસુદેવ દેવકી

॥ ૧૧ ॥

એના અટપટા લક્ષણ બાલપણે બહુ,
મજ વધુ સર્વે સાખ્યુ હેતે હસિયા સહુ

॥ ૧૨ ॥

અમે પુત્ર ભાવે ભાગ્યો આઠણી આઠતો,
પ્રિત્યે પયપાન કરી પારણે પોડતો

॥ ૧૩ ॥

એણે સ્તનપાન કરી ભાગી તે પુતના,
કંઈના પ્રાણુ હર્યા કસના દુતના.

॥ ૧૪ ॥

સ કટામુર અમુર એવો આવ્યો અમે બારણે,
અમે તો કાઈ ન જાણ્યુ પોઠાડ્યો પારણે

॥ ૧૫ ॥

તેને પદપ્રહાર કરી પ્રાણુ હેલામા હર્યા,
કાગામુર આવે દહી પાપી પ્રલે કર્યા

॥ ૧૬ ॥

સ.

૯

મને ગર્જાર્થે કહ્યું તે તો સર્વે થયું,

માયાના આવર્ણ માટે અમો કાઠ નવ લાલ્યું ॥ ૧૭ ॥

એકવાર નયણે નિરખુ કેશવ રામને,

કહીયે કિરનાથ કરો ગોકુળ ગામને ॥ ૧૮ ॥

એમ કહી આંખુ લરી આસુડા આવિયા,

અમો તપે ઓછા કીધા પાછા કળપાવિયા ॥ ૧૯ ॥

ઉત્તર કહે એમ ન કીજે તમે તો જાણુ છો,

એ તો હરી અતન્મી તેઓના પ્રાણુ છો ॥ ૨૦ ॥

તમારા ભાગ્ય લક્ષા પુન્યનો પાર નહીં,

તમે તો નયણે નિરખિ લીલા અવદારની ॥ ૨૧ ॥

સ.

૧૦

॥ સાખી ॥

ગી.

પરસ્પર ગોષ્ઠા કરી ઉદ્ધવ ને નદસાય,
હરિના ગુણ સભારિને પ્રેમ મુદિત મન થાય ॥ ૨૨ ॥
કૃષ્ણ કથા આનદમયી સિધુ સુખા સુખશરીર,
પ્રેમ પુનિત તે પામશિ કૃપા કૃષ્ણ જડુવીર ॥ ૨૩ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૨ ॥

સદમ રજની રહી વીતી ગઇ વાતમા,
ભગી સહુ જીવતિજન મન પ્રભુનાથમા ॥ ૧ ॥
મઈ વલોવા લાગે સર્વે સુદરી,
ગોપી ગુણ ગાન કરે રસ ભાવે કરી ॥ ૨ ॥
રાગ સારગ આલેખે ભેરવી ભાસમા,
કોકિલા કંઠ સ્વર પુરે અલે આલલાખમા ॥ ૩ ॥

સ.

૧૧

ઉચે સ્વરે ઉચરે એવું આનંદ ગાઠને,
અઢો કૃષ્ણ આગસ્નેહી ગયા કામ વાઠને

॥ ૪ ॥

નૌતમ નાદ તણી શબ્દ કુની થાય છે,
ઉદ્ભવ આનંદ પામ્યા જમુના તટ જાય છે

॥ ૫ ॥

આવ્યા રવિ તનયા તીરે મુખ પ મ્યા ઘણ,
તનમન મજન કરિ ધ્યાન ધ્યુ હરિ તણ

॥ ૬ ॥

સખી કૃમેક સદન ધરી બારણે નીસરી,
રથ નંદદાર દીઠો જોયુ જુકો કરી

॥ ૭ ॥

અડરે આવ્યા હુતા આવો રથ લેઠને,
સુખ સમસ્ત સમેયુ ગયા હુ બ દેઠને

॥ ૮ ॥

રથ શે અર્થે આવ્યા વાળી શુ વીસયુ,
જીવન પ્રાણ જાતા પછે શુ દિગયુ

॥ ૯ ॥

ગી.

સ.

૧૨

અન્યોઅન્ય વાત જાણી આવી સહુ સુંદરી,
પ્રિયે જશોદાને પુછે આવ્યા શું શ્રીહરી, ॥ ૧૦ ॥

એટલે ઉદ્ધવ આવ્યા જમુના નાકને,
હરિના જન જાણી નમી પાયે ધાધને. ॥ ૧૧ ॥

જેવા જુગદીશ કહિયે એવા જન એહના,
રૂપ ગુણ પરજુ એવો મુલાયે તે રહનાં ॥ ૧૨ ॥

મુરેતકે મુગડ સોહૈ તેજ ઘણુ તે તણું,
તિલક કેસર જણુ સુન્દર સોહામકુ ॥ ૧૩ ॥

જગમગ ઝણકી રહ્યા કુહલ કાનમાં,
નેત્ર ફલ કેમળ જેવા લાગી પત્ર ધ્યાનમાં. ॥ ૧૪ ॥

પ્રફુલિત પ્રસન્ન વદન શરદ કેરો શરફી,
નિરંતર એક હરિ રજા રહેયે વસી. ॥ ૧૫ ॥

ગી.

સ.

૧૩

ઉરે અતર ઓપે માલા મુક્તાનણી,

પિતાખર અગ વર્ષા શોભા દીસે વણી,

॥ ૧૬ ॥

ભુજે ભલા ભૂપણુ ધર્યા રડા કરે રાજે છે,

બોધ પદ ભુગલ છાપી મનમથ લાજે છે

॥ ૧૭ ॥

ગાપી કહે લસે આવ્યા સખા છો શ્યામના,

લોક તો લાઠીયાં વસે છે ગોકુલ ગામના.

॥ ૧૮ ॥

મુખે તો મીઠું બોલે મેલ વણે મનમા,

ભુવો અમે સગ કર્યો મેલ્યા મહા વનમા

॥ ૧૯ ॥

॥ સાખી ॥

ઉદ્ધવકહે અમે આવીયા, નિશાનિ ગમિ એક,

માહારાજે મુને મોકલ્યો કહેવા જ્ઞાન વિવેક

॥ ૨૦ ॥

ગી.

સ.

૧૪

શોક ન પરશેા સુદગી, પ્રભુ સદા તમ પાસ,
દ્વિત્ ભાવને પરહરે, રાખેા દ્રઢ વિશ્વાસ ॥ ૨૧ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૩ ॥

મને શ્રીકૃષ્ણ કહુ કહુ તે કામની,
ભ્રમણા મનની મુકે ભમે હરિ ભામની ॥ ૧ ॥

હરિના હેતુ છે તમે સહુ તારુણી,
નિર્મળ નામ મહો તમે વિજ વારુણી ॥ ૨ ॥

ઉષ્ણ ઉદક જેવો આ સસાર છે,
તેમા એક તત્વ મોટું સમજ સાર છે ॥ ૩ ॥

જે જને તન તપાસ્યુ તેહના સશે રળ્યા,
પ્રણવ ધ્યાન પરિ ભાવે હરિમા ભળ્યા ॥ ૪ ॥

નિરજન વેદ ગાયો તે તો ઘટમા વસે,
એક દ્રષ્ટે જોશેા જ્યારે દુ ખ ખ્યાં જશે ॥ ૫ ॥

ગી.

સ

૧૫

લીજલાવ લાગશે જ્યારે બ્રહ્મને લાગશે,

આત્મા અખડ એનો નિરતર ન્યાળશે

॥ ૬ ॥

મોટા મુની યોગ સાધે જેહને પામવા,

હેહનુ દમન કરે લવ દુખ પામવા

૭ ॥

સસારમા સુલભ હોયે શાને તપ આચરે,

સુખ સમરથી મુકી સિદ્ધને નિસરે

॥ ૮ ॥

જેહને વૈરાગ્ય વાધ્યો સહુ મુકી ગયા,

દૃહ અવ કુપ તણ જઈ વનમા રહ્યા

॥ ૯ ॥

મોટા મોટા રાજ મુકી ગયા તપ સાધવા,

શિવ સમ સમાન સેવે એહને આરાવવા

॥ ૧૦ ॥

સહસ્ર અઢાસી આદિ જઈ વનમા વરવા,

આત્મા સાધન કરે પ્રગટિ મહા દસા

॥ ૧૧ ॥

ગી.

સ.

૧૬

માયાનો સગ મુકી ભાળ્યા તે ભાવને,
ભાવે તે હરિને ભેટ્યા ભૂલ્યા દેહ ભાનને ॥ ૧૨ ॥

એહવો ઉપદેશ અમારો માનશે માનુની,
તારે મનમાહિ થશે ભાળ ભગવાનની ॥ ૧૩ ॥

પડમા પ્રગટ થાશે ક્રાંતિ સહુ ભાગશે,
નિજ સ્વરૂપ સાથે ન્યારે લે હાગશે ॥ ૧૪ ॥

અજ્ઞાના જાપ થાશે જીવો તેને આખીને,
હરખને શોક મહુ દુર દિયો નાખીને ॥ ૧૫ ॥

॥ સાખી ॥

નિજ સ્વરૂપ ન્યારે જુડે, થાવે કલ્પના નાશ;
જેહુને હાંડા ખોળતા તેહુ તમારી પાસ ॥ ૧૬ ॥

ગી.

સ.

૧૭

દિવસ કહે સહુ સાલગો, ચતુરા ચતુર મુખભુ;
પ્રતિત ન આવે પ્રેમના, તો પુછો વેદ પુરાણ ॥ ૧૭ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૪ ॥

પંડ પ્રજ અબજા બાલી રીસ રખે ચડે,
અમા તો જીવતિ જન એવુ કેમ આવડે ॥ ૧ ॥

તમે જે જોગ કહ્યો તમારા કામનો,
અમારો પીડા ન્યારો ગાકુલ ગામનો ॥ ૨ ॥

અજ્ઞ એક અમારિ દિવસ સાલગો
અમારા મનમા વસ્યો સુદર શામળો ॥ ૩ ॥

અમે તો નેણે નિહાળ્યો નરયર નાથને,
એણે મોહની લગાડી સહુ વૃજ સાથને. ॥ ૪ ॥

ગી.

સ.

૧૮

ધુતારામા ધુત વિધા મુખે શુ વખાણીયે,
એવા અનેક ચરિત્ર અમો સહુ જાણીયે.

॥ ૫ ॥

જસોદા મારવા લેતા કોર કુરિ ઘણે,
તારે નાસિને આવે ભુવન અમતણે

॥ ૬ ॥

કાકેશે કોમ રાખશે મુને મુખે એવુ ભણે,
એકને ઘરમા ઘાટીને રેતા અમો આગણે

॥ ૭ ॥

ભુવન ભીતર પેસી ઉઘમ એહવો કરે,
મહિના માટ કોડી માખણ મુખમા ધરે

॥ ૮ ॥

અમો જ્યારે આવીએ પાસે નાસિને નિસરે.
એણે એવા કામ કર્યા કહો કેમ વિસરે.

॥ ૯ ॥

વહના પુછ મહી ઉઠાડે આમળી,
વળી બાળક જગાડે ઘોચે અજ આગળી.

॥ ૧૦ ॥

ગી.

સ.

૧૯

એહને ઠરે ઉચું કાઢ મુકીયે સહુ સખી,
અનુપલ ઉપર ચડી પાડે તે તહા થકી. ॥ ૧૧ ॥

એક વાર એમ વિચાર્યું બાધુ કર સાધને,
લેખને જમ દેખાડુ જસોદા માધને. ॥ ૧૨ ॥

એક વાર માખણુ ખાતા ગ્રહ્યા ગોવિદને,
હવે કયા નાસિને જશે કહ્યું કૃષ્ણચંદને. ॥ ૧૩ ॥

તાણી બે હાથ બાધ્યા ચાલી ચોપે કરિ,
ઉપરે ચિર ઓઢાડી હિડિ હરખે ભરિ ॥ ૧૪ ॥

નદાણી માનતા નોના જીવે આ બાલને,
ભોવનભાવી માખણુ ખાતા ગ્રહ્યા ગોપાલને. ॥ ૧૫ ॥

ઉપરથી અગનુ કીધું અમર ઓઢ્યા તણુ,
જીવે ત્યા બાલ પોતાનું લજ્યા પામિ વણુ. ॥ ૧૬ ॥

ગી.

સ.

૨૦

નેહ નદભોવનમાંથિ દિગ હરિ આવતા,
જેતામા જુડી પગી સુદરિ સર્વે ત્યા ॥ ૧૭ ॥

અમયુ આગ ચલાવે જા માટે સુદર્ગી,
જીવતીનુ જોર ના આવે હેને હુશીઆ હુરી ॥ ૧૮ ॥

એવા હરિ આનંદ રૂપી અમો જે દિડડા,
ખીજા અનેક ઉપાય લાગે કેમ મિઠડા ॥ ૧૯ ॥

જે જે મુખ અમને આપ્યા તે દુર્લભ દેવને,
ખીજુ શુ યાન રૂં તજી અશ્વમેવને. ॥ ૨૦ ॥

॥ સાખી ॥

પ્રગટ રૂપ સુદર વદન, નખ સિખ છખી દનશ્યામ,
તે શુ મન અડકી રઘુ, ક્ષાણુ જગે નહિ આન. ॥ ૨૧ ॥

ગી.

સ.

૨૧

નાગર નવલ કિંગોરમુ, આપિ પુરણુ પ્રીત,
અવર વાન આગે નહિ, એહિ અમારી રીત. ॥ ૨૨ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૫ ॥

ઉપવ કહ્યે અમળા તમે એ તે સાચુ કહ્યું,
એહવુ અકલ રૂપ સહુ ઘટમા રજુ ॥ ૧ ॥

બોલે તે બીજે નહિ તમમા તેજ છે,
વિશ્વમા વ્યાપી રહ્યો અખડિત એજ છે (૨)

તે તો ભરપુર ભર્યો પડ બ્રહ્માડમા,
જેમ રવી જુજવા દીસે ભાસે બહુ ભાડમા ॥ ૩ ॥

એક અનેક રૂપે બહુ વિવિ બોલતો,
વિવિ વિવિ વેષ ધરિ દિસે છે ડાલતો. ॥ ૪ ॥

ગી.

સા.

૨૨

લિન્ન લિન્ન ભૂષણ બન્યાં કુદ્દન એક છે,
નામ ને રુપ ન્યારા જોયામા વિવેક છે

॥ ૫ ॥

એક સુત્ર ભાવે જોતાં જોવાં પટ તતુ છે,
સાગર અગાંવ અબુ લહેરિ અનત છે

॥ ૬ ॥

અવનિ એક રુપે બીજા બહુ પાત્ર છે,
અલગુ લોષ્ટ કરે શાહના સકુ સહસ્ર છે

॥ ૭ ॥

જેમ કાંઈ સાકર કેરી બહુ મિઠાઈ કરે,
સરવે સાકર જાણે બીજુ નહિ નિસરે

॥ ૮ ॥

સુરલી સ્વરુપ ઘણા વરણ વિચિત્ર છે,
તેહતુ પય એક રંગે પર્મ પવિત્ર છે

॥ ૯ ॥

એમ તમે આત્મા જાણે અરુપિ એહ છે,
ઉત્તમ ને મધ્યમ એનો દિઠામા દેહ છે

॥ ૧૦ ॥

ગી.

સ.

૨૩

કાષ્ટમાં અગ્નિ કુંચે એમ અવિનાશ છે,
સર્વમાં સાક્ષી રૂપે નિરંતર વાસ છે
કુસ્તુરી મૃગમાં વસે જોતા વનમાં ફરે,
પ્રેમલ પાસથી આવે ભુલેલો ભાડી મરે

॥ ૧૧ ॥

॥ ૧૨ ॥

॥ સાખી ॥

એમ સકલ સસારમાં, વસે હરિ ભરપૂર,
જીવ દશા મેઢે નહિ, તેહથી દેખે દુર
જથારથ જાણ્યા વિના, જીવ દશા નવ જાય,
તીંહા લગી ઉપજે કવનના, અજ્ઞાને અથડાય

॥ ૧૩ ॥

॥ ૧૪ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૬ ॥

પછે વૃજગોપી વઢે ઉદ્ધવજી ચિત્ત ધરે,
તમે તો એમ કહ્યું હરિ સભર ભરે

॥ ૧ ॥

ગી.

સ.

૧૬

તારે મુખ પીડા પામે કોણ જનમે મરે,
એ તો કાર અચરજ મોટું સશય કેમ નિસરે

॥ ૨ ॥

તારે સે મુખ ન પામે જીવ સસારમા
શા માટે દુ ખમા કુખે પ્રાણી બાણ્ય રારમા

॥ ૩ ॥

વળી શ્રી કૃષ્ણ જેવા સર્વે સે નહિ,
ખરેખરી વાત કહો રોશ ધરો નહી.

॥ ૪ ॥

અમારે અવર બીજી ચિત્ત આવે નહિ,
મુદ્દર સ્વરૂપ વિના મન ભાવે નહિ

॥ ૫ ॥

સરોવર સરિતા બહુ ભર્યાં સઘલે સિધુ,
ચાત્રક ચાચ ન બોળે પિયે પડતું બિદુ.

॥ ૬ ॥

સાગરમા છીપ રહે ઉડી એકાતમુ,
જરા જળ ભેદે નહિ પ્રિત ગીત રવાતમુ.

॥ ૭ ॥

ગી.

સ.

૨૫

જલ વિના દાદર જીવે મીન જાયે મરિ,
પ્રાણ ગયે પ્રીત ન છુટે ટેક તેહની ખરિ ॥ ૮ ॥

એવી છે ટેક અમારે અખળા સાથને
તનમન સર્વે સોપુ નઠવર નાથને ॥ ૯ ॥

પ્રિયની ગીત ન્યારી નથી તે પુરજીભા,
પ્રિછા કોઈ પ્રેમ રનેહી વીંધ્યા રસ ખાણુમા ॥ ૧૦ ॥

અમો એને વિયોગે સકુ સુના ફરે,
મન તો મોહન પાસે રાખન શુ કરે ॥ ૧૧ ॥

હતુ મન એક અમારે તે તો હરિયે હર્યુ
ગયુ રસ રૂપ માહે ફરી નવ નિસર્યુ ॥ ૧૨ ॥

દિવજી પ્રેમની પીડા હશે તે જાણશે,
વિત્યા વિના વેદના કોઈ કેમ પરમાણશે ॥ ૧૩ ॥

ગી

સ.

૨૬

॥ સાખી ॥

૫૧

ઉવ અમો દુખીયા કર્યા, દિધો છળીલે છેહ,
પેક્ષી પ્રીત વયારીને, પછે પરહર્યા તેહ ॥ ૧૪ ॥

વિદ્યાસિને વાહીને ઘાન કરે કો કુણ
વળી વચન જે કાવીયુ, દાઝા ઉપર લુણ ॥ ૧૫ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૭ ॥

ઉવ આવડુ અમો પેલા તો નવ લણુ,
કેને કહીયે મુખમા દાઝા મન સમજી રણુ ॥ ૧ ॥

અમે લોક લાજ તણુ એહને ભાવે ભાન્યા,
તોડે તરછાડી નાન્યા તુછ કરી તન્યા ॥ ૨ ॥

હવે હરિ શીઃ આવે સગપણુ શુ રણુ,
મધુપુર રાજ્ય મળ્યુ વૃજ વેરી થયુ ॥ ૩ ॥

સ.

૨૭

વળી વિશેષે મળી કુસ દાસી કુળજ,
તેહનો તો સગ કર્યો ભલા જુગમ' ભળ્યા ॥ ૪ ॥

નવા નવા જ્યાલ કુરી વૃજમા ખેલના,
આધી કાણુ અખલા કેરો સગ ન મેલતા ॥ ૫ ॥

એક સમે જીલવા પેઠા હરિ હેરે પડ્યા,
અતુરાનાં ચિર ચોરી જઠ કદમે ચડ્યા ॥ ૬ ॥

જેવુ જ્યારે જીવતી જને દીઠા દીનાનાથને,
મનમાં લજ આવી સહુ સખી સાથને. ॥ ૭ ॥

હરિ હસી ઘોડ્યા એવુ આવ્યો દાવ અમનણે,
કેમ તમે નમ્મ નાયા દોષ ઉપજ્યો ઘણે ॥ ૮ ॥

વરણુ તરણુ તણી મર્જાદા નવગણી,
માટે અપરાધ પડ્યો અનીતિ એ ઘણી ॥ ૯ ॥

ગી.

સ.

૨૮

તમે મહુ જીવતિ જન જલથી નિસરો,
રવિને સામા રહી સોસો પ્રણામ કરો

॥ ૧૦ ॥

પછે પટકુલ આપુ પેગીને પરવરો,
વિનતાયે મન વિચાર્યું કૃષ્ણ કહે તે કરો

॥ ૧૧ ॥

મનમા લાજ પરિ મહુ જલથી નિસરિ,
સત પ્રણામ કરી મુરજ સામી મુંઝગી.

॥ ૧૨ ॥

પછે મહુ અખ અખ્યા અખલાયે અગે પાર્યા,
એહુના ચરિત્ર એવા કહેા કેહવા કર્યા

॥ ૧૩ ॥

॥ સાખી ॥

અનેક ચરીત્ર છે એહુના, કોય ના પામે પાર,
ગોકુલમા લીલા કરી, દિનબાવન વરસ અગીયાર ॥ ૧૫ ॥

ગી

સ.

૨૬

વિવિધ વિઘનથી ઉગારીયા, વૃજજનને બહુવાર,
જે જે અસુર આવીયા, તેહનો કર્યો સહાર ॥ ૧૬ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૮ ॥

જમલા અર્જુન હુતા નંદજિના ચાકમા,
તેહનો ઉધાર કર્યો ગયા સુર લોકમા ॥ ૧ ॥

અગાસુર અનુર આવ્યો છાનો કુપિ રહ્યો,
ભાગમા મુખ નિકાસી સર્વે ગદ્દી ગયો ॥ ૨ ॥

પછે શ્રીકૃષ્ણે તેહને સાગી શિક્ષા કરી,
મુખે સ્વર્ગ લોક ગયો નાવ્યો પાછો ફરી ॥ ૩ ॥

બગાનુર આવી બેઠો કહીયે તે નુ મંદને,
છવન જલ પીવા ગયા ગળ્યા ગોરીદંને ॥ ૪ ॥

ગી

સ.

૩૦

ઉદરમાથી અગ્નિ ઉઠી કેમ રાખી શકે,
ચાચાહી ચિરિ નાખ્યો પડ્યો પૃથ્વી વિષે   ॥ ૫ ॥

વછાસુર વૃષભ થઈ આવ્યો કપટે કરી,
તેના પગ સાહિ પછાડ્યો મુઠ ગયો મરી   ॥ ૬ ॥

એકસમે વસ્ત્ર રાવે જમુના તીર્થમાં,
ભાવે હરી ભોજન કરે સહુ અહીરમાં   ॥ ૭ ॥

એવે સમે અજ આવ્યા અતરિક્ષ ઉભા રહ્યા,
ખાલ ચેટા જોને મન વિસ્મે થયા   ॥ ૮ ॥

વિરચીયે મન વિચાર્યું વછ ખંડા હરે,
પછે પ્રભુતાને લેવા ધ ખોટું ખરું.   ॥ ૯ ॥

મયાનો પડગદો નાખી ગાપ કર્યા ગઈ,
આતુરમાં જોવા આવ્યા હરીના સખા સહિ.   ॥ ૧૦ ॥

ગી

સ.

૩૧

એમો વ્રજબાલક સહુ એવુ બોલ્યા હરિ,
મહાગીની જીગતિ આવી નાચે પાછી ફરી ॥ ૧૧ ॥

એમ કુત્રી ચુપે ચાલ્યા કરે ગેડી ગ્રહી,
જોયા ઘણુ જીજ્ઞાસુ કરિ વછ દીન નહિ ॥ ૧૨ ॥

જ્યારે વછ નજર નાવ્યા પ્રભુ પાછા ફર્યા,
માયાપટ ઉપર નાખી સરસા સહુ આવર્યા ॥ ૧૩ ॥

પછે મનમાં વિચારી પાછા પેદા કર્યા,
વછ ને જોવાળી સહુ રૂપ તેવા ત્રર્યા ॥ ૧૪ ॥

એમ ખટમાસ વિત્યા બ્રહ્માયે ભાલિયુ,
ચતુર્ભુજ જોવાલ સહુ એવુ જ્યારે નિહાળિયુ ॥ ૧૫ ॥

અજ આવી પાચે પર્યા નેહુ નદલાલને,
અમે તો સામર્થ્ય નહિ જોવા તમ ખ્ય લને ॥ ૧૬ ॥

ગી.

સ.

૩૨

અંમો અભિમાનિ ઐગ તમને નવ લહ્યા,
હવે હરી ક્ષમા કરો જે જે આવીને થયા ॥ ૧૭ ॥

તમે તો કૃપાસિધુ દયા કીજે મને,
કર જોડી વીનય કર્યો બહુ અતુરાનને ॥ ૧૮ ॥

પછે પ્રભુ પ્રસન્ન થયા સશય સદુના પરહર્યા,
અજ નિજ નામ ગયા સુખ સૃષ્ટી કરો ॥ ૧૯ ॥

પછે ગુણુ જ્ઞાન કરે નવ રૂંદે પ્રરી,
બ્રહ્મા બ્રહ્મ સદન ગયા ચિત્ત લિંગહા હરી. ॥ ૨૦ ॥

એવા કૃષ્ણ કરુણા સિધુ અમે જે જાણીયે,
કહો કેમ અવર બીજુ ચિત્તમા આણીયે ॥ ૨૧ ॥

૩૧

સ.

૩૩

॥ સાખી ॥

ચિતવિત ચોરું અમતણ, આપ્યું સુખ અપાર
નિત નૌતમ લિલા કરી, વૃજમા નદકુમાર ॥ ૨૨ ॥
કમળ નેણુ શ્રીકૃષ્ણજી, કોટી કામ છળી અગ,
વિસાર્યા કેમ વિસરે, રૂઢ લાગ્યો રગ ॥ ૨૩ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૯ ॥

પછે વૃજ વાસી સહુ ઈંદ્ર ઓછવ કરે,
મનમાં મધવા કેરી સહુ શકા ધરે. ॥ ૧ ॥
ઘરડા ગોપ આવ્યા નદને બારણે,
સહુ સામઘી લાગ્યા પુજાને કારણે ॥ ૨ ॥
પ્રભુ નદ પાસે આવ્યા પુછે ઘણુ પ્રીતસુ,
કોહીની તમે રુજ કરો આવી રૂઢી રીતસુ ॥ ૩ ॥

ગી.

સ.

૩૪

નદ કહે ઘડ કેરી સહુ સેવા કરે,
એના પેર્વા પર્જન આવે મુખે સુરભિ ચરે

॥ ૪ ॥

પગે શ્રીકૃષ્ણ કહે સાલગો તાનજી,
સુરપતિ શુ કરે એમા હરીને હાથજી

॥ ૫ ॥

સદા સમિપ રહે સકટ કાપશે,
ગોવર્ધન ઓછવ કરો ઇચ્છા ફલ આપશે

॥ ૬ ॥

વૃજ અને વાત માની કૃષ્ણ કહે તે ખરી,
સહુ ગીરી પાસે ગયા પ્રેમે પુજા કરી

॥ ૭ ॥

અનનો કોટ કર્યો સહુરીથી આણીરે,
પરવતે રૂપ પ્રકાશ્યુ જીવન જાણીને

॥ ૮ ॥

ઉપર સ્વરૂપ થયુ અગ્ર જીજ તણ,
સહુ જને દર્શન કર્યું મુખ પામ્યા ઘણું.

॥ ૯ ॥

ગી.

સ.

૩૫

સહસ્ર ભુજ સાથે કાઢયા આરોગ્યા અનને,
પછે પ્રસાદ આપ્યો સહુ ગોપ જનને ॥ ૧૦ ॥

ગિરિ પુછ ઘેર વળ્યા ઉલઃ અતિ ઘણો,
સુરપતિયે વાત જાણી ઓછવ ભાગ્યો આપણો, ॥ ૧૧ ॥

બારે તહા મેઘ બોલાવી ઇંદ્રે આજ્ઞા કરી,
જલો જલ વૃષ્ટિ કરો વૃજપર આદરી ॥ ૧૨ ॥

ગગન ઘરા થઇ કરી ઘણી ગર્જના,
વ્યાકુલ લોક થયા સહુકો વૃજના ॥ ૧૩ ॥

હસ્તિ સમાન પડે બિંદુ મોટા બહુ,
શ્રાવ્ય પ્રભુ પાસે આવ્યા વ્રજવાસિ સહુ ॥ ૧૪ ॥

આતે હરિ શુ થયુ ઇંદ્રે કોપ્યા સહી,
અતિ બહુ વૃષ્ટિ થશે જલનો પાર નહી ॥ ૧૫ ॥

ગી.

સ.

૩૬

ગોપના વચન સુણી વળતા વાહલો વદે,
એનું આલમાન ઉતાર એવું વર્ણુ રહે

॥ ૧૬ ॥

ચાલો ગીરી પાસે જઇયે આપણને રાખશે,
આપણો ઇષ્ટ એ છે દરશન દાખશે.

॥ ૧૭ ॥

એમ કરી પ્રભુ ઉઠ્યા પ્રાણી સહુ પરવર્યા,
આવો ગિરી ઉંચો કીજે એવું હરી ઉચર્યા

॥ ૧૮ ॥

એમ કહી કર અડાડયો, પર્વત પ્રગટ થયો,
ચોરાશી વ્રજ જન, સહિ દાકી રહ્યો

॥ ૧૯ ॥

ગોપી ગૌ બાલ સહુ મુખે લીલા કરે,
મહારામા મોરલી વાયે ગાયે ઉંચે સ્વરે

॥ ૨૦ ॥

તેમ અતિ વૃષ્ટિ કરી, સાત દાડા સહી,
પ્રાણી પાસેર ન દિસે આચ લાગી નહી

॥ ૨૧ ॥

ગી.

સ.

૩૭

પર્જન પિડા પામ્યો પાઠો ગગન ગયો,

સમાચાર સુરપતિને સહુ માઠી કહ્યો.

॥ ૨૨ ॥

મરવે મન વિચાર્યું આવિ વિને બહુ કયો,

હવે દુલ્યા હરી અપરતુ આચર્યો.

॥ ૨૩ ॥

હવે હરિ શરણે જવું કારજ સારશે,

કર્યા હોય કોટી ગુન્હા દોષ નિવારશે.

॥ ૨૪ ॥

પત્રી કામ દુર્ગા કેડે ઇદ્ર ત્યા આવિયો,

પ્રભુને પાપે પડ્યો ગદગદ કંઠે થયો.

॥ ૨૫ ॥

પુજા બહુ પેરે કીધી પ્રભુને જાણિને,

સુરપતિએ ચરણ ધોયા ગગોદક આણિને.

॥ ૨૬ ॥

અમો પ્રભુ પ્રિય નહિ પ્રગટ તમતાલુ,

મારી મરજદા જઈ લગ્યા પામ્યો ઘણુ.

॥ ૨૭ ॥

ગી.

સ.

૩૮

ધરે બહુ સ્તવન કર્યું ત્યારે રીઝયા હરી,
મુસ્તક હસ્ત મુકયો કૃષ્ણે કરણા કરી ॥ ૨૮ ॥

ધર નીજ ભવન ગયો ધ્યાન રહે વરી,
અમર આનંદ પામ્યા કુસમ શ્રી કરી ॥ ૨૯ ॥

મધવાણુ માન મોડ્યુ બંધન કાપીયુ,
જન આનંદ વાર્યો અતિ સુખ આપીયુ ॥ ૩૦ ॥

॥ સાખી ॥

સુખ આપ્યુ જન સાથને નાથ દયાનિધિ જોહુ
ગિરીવર વરી હરી મુગડવર વસો રુદામા તેહુ. ॥ ૩૧ ॥

મહા મનોહર રસિકવર નાગર નદકિસોર,
પ્રેમ સ્નેહી સાલગો જન વિનના ચિતચોર. ॥ ૩૨ ॥

ગી.

સ.

૩૬

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૦ ॥

ઉત્તર હરી એક સમે રમે ગેડી હડે,

પોતાની ઇચ્છા થકી ગેદ જમુના પડે.

॥ ૧ ॥

કાલિદ્રોના આરો એવો દૃષ્ટી સઉદોડે,

માહે થકી ઝેરતણી જવાળા અતિ નીસરે.

॥ ૨ ॥

જોડને કદમ કેરે વધ ડુમે ચડયા,

નિર ગણીર ગાજે પ્રભુ તેહમા પડયા.

॥ ૩ ॥

વૃજમા વાન એવી શ્રવણે સાભળી,

માનુની મહા દુખ પામી સવુ રણે દૃષ્ટી.

॥ ૪ ॥

જસોદા નદીયે કલ્પના બાહુ કરી,

સુવચ્ચ શરીર કેરી સર્વે વિસરી.

॥ ૫ ॥

તારણી ટોળે મળી આવી તે ઘાટમા,

અબળા રહત કરે અતિ ઉચાટમા.

॥ ૬ ॥

ગી.

ગા ગોપિ જ્વાલ સહુ અન્ન જલ પરહર્યા,
તન ત્યાગ કરીશુ એવુ પણ આચર્યા

॥ ૭ ॥

પછે પાતાળ માહી વાડે વાહી વાસળી,
સહુને સાતા થઇ પીઠ તારે ટળી

॥ ૮ ॥

નરવર નાગને છતી ઉપર આવિયા,
કાળીને કચ્છાહી ખારણે લાવીયા

॥ ૯ ॥

જમના તણે પટે પલગને પાથર્યો,
ઉપર આનંદ માહે ટાડત નાચ કર્યો

॥ ૧૦ ॥

પદને પરસે કરી વિખ સર્વે ગયુ,
અતર નેત્ર ખોલ્યા જ્ઞાન ઘટમા થયુ

॥ ૧૧ ॥

અહો મહા ભાગ્ય મારૂં મુખે કરી શુ કહું,
હુતો ઘણુ પતિત પ્રાણી મહિમા નવ કહું

॥ ૧૨ ॥

સ.

૪૨

તેણે તહાં સ્તવન કર્યું બહુ પ્રીતે કરી,
જથારથ બાણી લીધા જેવા હતા હરિ. ॥ ૧૩ ॥

સિદ્ધ સુતા સેવે સદા ઉપર લેહને,
તે તો ક્ષણ એક ન મેલે શ્યામ શરિરને ॥ ૧૪ ॥

એવા પદ કોમળ કહી એ આહરે પુસ્તક ધર્યા,
જેને મુનિ નિત્ય ધ્યાનમાધાએ અતિ ભાવે ભર્યા ॥ ૧૫ ॥

એવી બહુ સ્તુતી કરી રીઝયા રૂઢે હરી,
તેહને અભેદાન આપ્યું બહુ કરણા કરી ॥ ૧૬ ॥

પછે તેહને આજ્ઞા આપી મુખે એહવું ભણે,
હવે જા જમુના થકી ખેટ સાગર તણે. ॥ ૧૭ ॥

ગરૂડનો ભય નિવાર્યો જા હવે નહિ નડે,
નાજને નિર્ભે કર્યો ચરણ પ્રતાપ વડે ॥ ૧૮ ॥

ગી

સ.

૪૨

પછી પરિવાર લેઈ પનગ તે પરવર્યો
જમુના જલ નિર્મળ ક્યું ત્યાથી નાગ નિસર્યો. ॥ ૧૯ ॥
પ્રાણિઓ આનંદ પામ્યા નિરખ્યા નાથને,
આવી હરી ભાવે ભેટ્યા સહુ દજ સાથને. ॥ ૨૦ ॥
અતિ બલ અકલ એમા હરિ હરંદે વસ્યા,
કહો કેમ ગોઠે બીજા અવર ઉપાય કશા. ॥ ૨૧ ॥

॥ સાખી ॥

અવર મન ગોઠે ચિતમા જો કરે કોટી ઉપાય,
રૂઢે કમળમા રમી રહ્યો સદા રસિક ચંદુરાય ॥ ૨૨ ॥
નદ નદનસુ નેહ અતિ નિમેષ ન વિસરે તેહ,
નેન ચકોર વત સુદરિ ચદ ચતુર વર એહ ॥ ૨૩ ॥

૫૧

સ.

૪૩

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૧ ॥

ઉવવજી ચિત્ત અમારૂં એણે થોડું સડું,
એહના સ્વરૂપ વિના બીજી ગાંઠ નહિ

॥ ૧ ॥

એક સમે સુરભિ જોવા નદી નિસર્યા,
હરીજીયે રૂઢન કર્યું પુણી પરવર્યા

॥ ૨ ॥

આનંદ કુજમા આવ્યા શોભા દિસે ઘણી,
તહા ભ્રમુભાન સુના આવ્યા એ વન ભણી

॥ ૩ ॥

નદની પાસે દીઠા કુવર કોડામણે,
રંગ રંગ અનંગ છબી સાગર શોભાતણે,

॥ ૪ ॥

રસ ખસ રીઝી રહ્યા અ-યોઅન્ય જોધને,
રૂપ ગુણ લગ્નણ પુરણ રહ્યા મન મોહીને

॥ ૫ ॥

ગી

સ.

૪૪

એવે થઇ આભ ઘટા ચમકે દામની,
નદણએ પાસે ખોલાની ભાવે ફરી ભામની. ॥ ૬ ॥

લાડડી જાવો, તમો લાલને લેઇને,
અમારે ભુવન સોપો શ્યામ સ્નેહીને ॥ ૭ ॥

તમ સુન તેડી જાઉં આનંદસુ અમો,
સશય તમે શિદને કરો સુખે જાઓ તમો. ॥ ૮ ॥

હરિને હાથે ગ્રહી હિડી ગજગામની,
મનમા ભાવ ય્યો ભેટયાનો ભામની ॥ ૯ ॥

અલૌકિક કુડ આવી ફૂંચ્યા તરૂં તે ઘણું,
પ્રભુએ રૂપ પ્રકાશ્યુ પ્રેમે પીના તણું. ॥ ૧૦ ॥

અખળા આનંદ પામિ જઇ ચરણે નમી,
મનોરથ મનના થયા શામા સુખમા રમી. ॥ ૧૧ ॥

ગી.

સ.

૪૫

એ રી લીલા અકા એની તારણીએ તે લખ,
સુર સખ જે જે બોલે પુખ્ત વૃષ્ટી થઇ ॥ ૧૨ ॥
એવું સુખ અમને આપ્યું કહો કેને હશે,
તે તો હરિ જોઇશુ જ્યારે સુખ સાના થશે ॥ ૧૩ ॥

॥ સાખી ॥

સુખ સાના ત્યારે થશે જ્યારે જોઇશુ નાથ,
અમો સહુ સુના ફરે પ્રાણ પ્રમુને હાથ. ॥ ૧૪ ॥
ઉદ્ધવ એ તમો જાણશે કેમ જીવે જીવતી એહ,
આયાની આજ્ઞા કરી રહી હમારી દહ. ॥ ૧૫ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૨ ॥

એહના બહુ બાલ ચરિત્ર સહુ ચતુરા કહે,
બીજાએ તે અક્લ કળા સહુ મોટા કહે ॥ ૧ ॥

ગી

સ.

૪૬

જી વિચિત્રલીલા જીવને જે કરી,
તે તો અમો અમળા જાણુ રહ્યા રૂઢે ધરી

॥ ૨ ॥

નિત નિત નવલ નેહુ આગણીએ આવતા,
મનોહર મોરલી વાના લીતર ભાવતા

॥ ૩ ॥

સંધ્યા સમે સાદ દેતા સુરભિ દોહીને,
વાણામા વાર જોતા વસોડુ વસોડને.

॥ ૪ ॥

માખણમા સાખર રાખી આરોગવા આપના,
સાસુડી નણદી આદિ સહુ સતાપના.

॥ ૫ ॥

દુરીજન લોક લરે સહુ તે સાખના,
મનમા સમજી રેતા મુખે નવ ભાખનાં

॥ ૬ ॥

મહિ વેચવાને મસે વેગે વનમા જતા,
વાણાનુ વદન જોવા મન વ્યાકુળ થતા

॥ ૭ ॥

ગી.

સ.

૪૭

દધીનુ દાણુ લેવાં મારગમા રોકતા,
રસની રાડ રચે વાલો વૃજયોષિતા.

॥ ૮ ॥

ગોપીનુ ગોરસ પીવા પ્રપચ આદરે,
માનુનીનુ મુખ જોવા હુલ્લ પરો કરે.

॥ ૯ ॥

અરે તારી સુરન સાદી મડી મીઠું હશે.
અમને આપશો જ્યારે કારજ તો થશે.

॥ ૧૦ ॥

કાને કઠે હાર ઓપે કુસુમ કેશ કરી,
નયણા કરાક્ષ માહી તનમન લે હરી

॥ ૧૧ ॥

પછી નાર પ્રસન્ન થઈ દધી પાઠ પ્રીતસુ,
હાસ્ય વિનોદસુ થયા એવા રસ રીતસુ

॥ ૧૨ ॥

અમને લાડ લડાવ્યા આનંદના ઓવંમા,
કહો કેમ મન પ્રતીતે તમારા જોગમા.

॥ ૧૩ ॥

ગી

॥ સાખી ॥

ભોગ ભુગત ભોગી કરે, જેણે મન વશ્ય થાય,
મન મોહનસુ મળી રહ્યું, તેણે ભોગ કર્યો કેમ જાય ॥ ૧૪ ॥

અમો રૂપ નિશ્ચે કર્યું, અરૂપ ન આવે ચિત્ત,
દીડું તે દલમાં વસ્યું, અણુદીઠે રી પ્રીત. ॥ ૧૫ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૩ ॥

એક સમે ધેન ચરાવે કૃષ્ણ બળ બ્રાતણ,
જમુના તીરે આવ્યા સખા સહુ સાથણ. ॥ ૧ ॥

તરતણી રીતળ હાયા, સુદર સોહામણી,
કૃષ્ણ બળદેવ બેઠા, વટ જમના તણી. ॥ ૨ ॥

હરી મુખ ઉચર્યા એવું ભોજન ઇચ્છા થઇ,
મુનીના યજ્ઞમાથી અન્ન લાવો જઇ. ॥ ૩ ॥

સ.

૪૯

આપણુ નામ લેજે ઘણુ અન્ન આપશે,
તમારા વચન તે તો સ્થિર કુરી સ્થાપશે.

॥ ૮ ॥

એહવી હુરી આજ્ઞા કરી સખા સહુ પરવર્યા,
વેદ ધુન વિગ્ર કુરે આવી ત્યા હિસા રહ્યા.

॥ ૫ ॥

અમને અન્ન સારૂ મોહુને મોકલ્યા,
કૃષ્ણ બગદેવ તે તો જમુના તટ રહ્યા

॥ ૬ ॥

સાલગી સર્વે બીના અમને એ નહી જમે,
તમે તો શુદ્ધ શાને, આવ્યા એણે સમ

॥ ૭ ॥

હજી દ્રીજ જમ્યા નથી, સહુ રોગે મળી,
તમને અન્ન કયાથી જાએ પાછા વળી,

॥ ૮ ॥

વાહવના વચન સુણી ગાપ પાછા વળ્યા,
આવ્યા શ્રી કૃષ્ણ કુને મન રીસે બળ્યા.

॥ ૯ ॥

ગી.

સ.

૫૦

કૃષ્ણ કહે રીસ રોની જ્યારે આવુ જાયવા,
સહુના શબ્દ સુણી, રુદામા રાખવા ॥ ૧૦ ॥

જાઓ રૂપી પત્ની પાસે આપણને ઓળખે,
તે તો અન્ન આપરા સહી, નહી રાખી રાકે. ॥ ૧૧ ॥

સખા એક ચુપે ચાલ્યો જન સભાગાવીયુ,
જીવન જમુના કાઠે, અન્ન મળાવાયુ ॥ ૧૨ ॥

અમળા ઉઠી ધાધ સર્વે મુદ્ગરી,
લીલા શાક પાક સદુ ખદુ ભોજન ભરી ॥ ૧૩ ॥

જીવતી જાતા જાણી, કથ આડા ક્યો,
ક્યેમ નદ ગોવાલ સાથે, નેહ નવો ક્યો ॥ ૧૪ ॥

પ્રથમ પરણી કેને, વાત સાચી કહે,
નીશ્ચિ તુને નહીં જાવા દેઉ, ઘણા ઉભી રહે ॥ ૧૫ ॥

ગી.

સ.

૫૧

વિજીને લાત મારી એવા મોટા અમો,
એવું કુળ ઉચુ અમારૂં તેને તજશે તમો. ॥ ૧૬ ॥

અમળા કહે ઉચપણ, ઘડયું જેણે દેહ તણ,
પછે અમ થઈ દુખ પામે ઘણ ॥ ૧૭ ॥

ભૂગુણ્યે લાત મારી લલપણુ શુ ન્યુ,
તમને લીધ મગાવી, હુડીનુ શુ ગયુ ॥ ૧૮ ॥

માટે અલીમાન મુકો સ્વામી શરીરનુ,
દર્શન કરવા દીજે મુને જદુવીરનુ ॥ ૧૯ ॥

પતિને હાથ જોડી પાયે પડે પ્રેમદા,
પીડિડા પાલવ મુકો મને થાયે આપદા ॥ ૨૦ ॥

માનુનીએ મન વિચાર્યું હવે કેમ કીજીએ,
પ્રભુ પ્રાણ હમારા તણિને લીજીયે ॥ ૨૧ ॥

ગી.

સ.

પર

એમ કહી હસ્ત આપ્યો પતિના હાથમા,
તનનો ત્યાગ કરી ગઈ સખીના સાથમા ॥ ૨૨ ॥

સગ્વે વેલી પહોચી પ્રભુ પાસે ગઈ,
હાથે હરીને જગાડે બીજી વીરમય થઈ ॥ ૨૩ ॥

મુઠ્ઠી સર્વે આવી આપ્યું અન્ન આણિત,
નેણુ ભરીને નિહાળ્યા જીવન જાણીને ॥ ૨૪ ॥

ભાવે ભોજન કંગળું પુરણુ પ્રીતનું,
પ્રભુજી પ્રસન્ન થયા, જોઈ રસ ગીતસુ ॥ ૨૫ ॥

પ્રેમદાનો પ્રેમ જોઈ હરણ પ્રણા નાથને,
અભે પદ હરીએ આપ્યું અખગા માથને. ॥ ૨૬ ॥

તમ પતી તમને નમે એ તો અમને ગમ્યુ,
ચતુર ચીત તમારૂં અમ ચળુ ગમ્યુ ॥ ૨૭ ॥

ગી

સ.

૫૩

એવા હુડી દયા સિધુ દયા કરો દાસને,
અમે તો વળગી રહ્યા અમના વિશ્વાસને ॥ ૨૮ ॥

॥ સાખી ॥

વિશ્વાસે વળગી રહ્યા, ઉદ્ધવ અમે નિરાશ
એક નિમય ન રીસરો, નિર્ભળ નદ કુમાર ॥ ૨૯ ॥

અમા અબળાનો આચાર એ, ગોપીવર અથ ગવાય,
નિરણુ નોતુ ને હતુ તે તોડયુ કેમ જાય ॥ ૩૦ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૪ ॥

ઉદ્ધવ એક સમે નાલો હતો વજ્રમા
શરદની રજની રૂડી વીચાર્યું મનમા ॥ ૧ ॥

મેહુને મોરલી વાહી અતિ આનંદમા,
વેદ ગુણ ગાન કર્યું ઇપીલે છદમા ॥ ૨ ॥

ગી

સ.

૫૪

થંભ્યા જળ જમુના કેરા મુકા તર ફુલિયા,
ખગ મૃગ મીન મહા મુરખુર ભુલીયા

॥ ૩ ॥

પ્રેમે પાપાણુ ગળ્યા પાણી થકને વયા,
જગમ જડ રૂપે થાવન ચતન્ય થયા

॥ ૪ ॥

એવી અલખેલે વહાલે વાહી જ્યારે વાસળી,
મુદરી સર્વે મુણી ગુદ્ધ તનની રાળી.

॥ ૫ ॥

ઉલટા અગ પર્યા આભુષણ ભામની,
તન મન ભુલી ગાપી ગાકુળ ગામની

॥ ૬ ॥

અવળા અમર આદ્યા ઉઠિ વાઘ ચોપમા,
મન તો જઠને ખુલ્યુ મુદર સ્વરૂપમા

॥ ૭ ॥

પછે પરીવાર તળ્યા નારી સડું નિસરી,
સદન સામુ ન જોયુ કોણે પાકુ ફરી

॥ ૮ ॥

ગી.

સ.
પપ

ભુવતી ભુથ મગી વસમસ વાય છે
નેપુર કંકણ કેરી શબ્દ બુન થાય છે.

॥ ૯ ॥

વદ્રાવન વેગે આવિ સર્વે મુદ્દર્ગ
નટવર નાગર હરિ નિહાળ્યા નેણ ભરી.

॥ ૧૦ ॥

સનમુખ શીષ નામિ સહુ ઉભી રહી,
અખળા પ્રત્યે એમ વાહલે વાણી કહી

॥ ૧૧ ॥

કહો જ્યમ અર્ધ નિરા આવ્યા સહુ મુદ્દર્ગ,
માનુની ભુવન તણ ધાયા શુ ચિતે વર્ગ

॥ ૧૨ ॥

નિજપતી પ્રહસે જ્યારે કહેશે શુ કામની,
ભુવતિ જામ ભુગ વિતિ ગદ્ય જામની.

॥ ૧૩ ॥

પણિવૃતા ધર્મ પાળો પોતાનો પ્રેમદા,
માફ કહ્યું માનુની માનો સુખ થાશે સદા

॥ ૧૪ ॥

ગી.

લાજ મરજાદ ન આણી તમે કાઠ તારણી,
વેદમા વાત નિદી પ્રીત પર નર તણી. ॥ ૧૫ ॥

વાલાના વચન એવા શ્રવણુ સાભળી,
મનની વિજ્ઞ ટળી સદુ યજ્ઞુ ટળી ॥ ૧૬ ॥

ગદગદ કંઠે ગાપી એવુ મુખ આચરે,
વિગાયા વચન બાણુ પીડા પૂરી કરે ॥ ૧૭ ॥

પડરો પડ અમારો પ્રાણુ નિશ્ચય જરા,
રસિયા રાસ રમાડો મુખ ચારે ગમે ॥ ૧૮ ॥

॥ સાખી ॥

વચન મુણી વૃજનાગના પ્રભુજી થયા - સન્ન,
રાસ રમાડુ રગમા તમને જીવતીજન ॥ ૧૯ ॥

પાસે તેડી તારણી આપ્યુ આદરમાન
અપર મધુર વગી મોરલી કથુ રશીયે ત્યા જાન ॥ ૨૦ ॥

સ.

૫૭

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૫ ॥

ગી.

રસિયે રાસ રચ્યો રમવા રગમ,
વિવિધ વપુ વર્યા વૃજ વધુ સગમ. ॥ ૧ ॥

એવી અદ્ભુત લીલા રચિ ભુતળ વિષે,
ઈદુ આકાશ થલ્યો ચાલી નવ શકે. ॥ ૨ ॥

સખી સુખ સાગરમાંહિ ઝીલે રસ મગ્ન થઈ,
એવે અભિમાન આવ્યુ અખળાને મનમાંહી. ॥ ૩ ॥

માનુનીના મનમાં હવે તે તો જાણ્યુ હરી,
અતર ધ્યાન થયા સગે એક સુહરી. ॥ ૪ ॥

જોપિ સહુ વ્યાકુળ થઈ દીઠા નહિ નાથને,
અતિ દુખ પ્રગટ્ય મહે સુહરી સાથને. ॥ ૫ ॥

વાઈ કુંભવેલને પ્રેમ કૃષ્ણ દીઠા કહિ.
મારા મમ મન ખોલીને ખોલ સાચુ સહી ॥ ૬ ॥

સ.

૫૮

ત્રેમહા પમે જહ પ્રે મૃગ મારને,

કહી હરિ દીદા તમે ન કિજોરને.

॥ ૭ ॥

ચતુરા ચદ્ર પ્રત્યે કહે પ્રજા તુને,

હરી કહા દીદા હોયે તો તુ દખાડ મુને.

॥ ૮ ॥

વનિતા વ્યાકુળ થઈ સર્વે મુદગી,

વિપિને ઘટે નાહુ ઘડી આવી કરી

॥ ૯ ॥

જીવતિએ જોઈ કહાડયા પગલા પ્રભુતણા,

જોને સખી ચેન એના જાય છે એક જણા

॥ ૧૦ ॥

માતુનીને માન આવ્યું સદુથી અવિક અમો,

હરી શુ હાશ્ય કીધું મુને તેડા તમે

॥ ૧૧ ॥

તાડણીને તેડી ચાલ્યા તરુવર આવિયું,

ત્રેમહાને પુપ લેવા એવું મન ભાવિયું

॥ ૧૨ ॥

ગી,

સ.

૫૮

તરવર ડાલ મહી તારૂશીએ તે પત્રી,
ત્યાંહા યલતી મેલી હમી ગયા ખસી. ॥ ૧૩ ॥

રહી તહા રૂન કરે મનમા લાજતિ,
અમળા સકુ તહાં આવી મહે દુખ દાઝતિ. ॥ ૧૪ ॥

તરવર ડાળ દીઠી અમળા એડલી,
જીવતી હસવા લાગી પ્રીત નારે લક્ષી. ॥ ૧૫ ॥

પઢે ઉતારી તેને ૧૫ડા ત્યારે ટળી,
જમુના તીર આવી સકુ ટોળે મળી. ॥ ૧૬ ॥

વળી ઉપાય રચ્યો પ્રભુ આજ્યા તણે,
પ્રીત્યે હમી પ્રગટ થયો સ્વરૂપ એનું બણે ॥ ૧૭ ॥

એકે હમી વેશ રચ્યો છપ્પી નદલાલ તણી,
એક પુતના થઈ આવી તેહને મિથ્યા હણી ॥ ૧૮ ॥

ગી.

સ.

૬૦

એક જસોદા થકને બાંધ્યા હુગી સાકને,
થક એક જયલાળુન તાર્યો તેહને યાકને

॥ ૧૯ ॥

એક થક નરવર રૂપે ગિરિવર ધારિયો,
એક મલ રૂપ થક કસને મારીયો

॥ ૨૦ ॥

એહવા અપાર ચરીત્ર કયો રસ રિતસુ,
એહવુ જોઇ હસીયા હરી પ્રગટયા પ્રીતમુ

॥ ૨૧ ॥

સુદરી સુખ પામી જોઇ મુખ ચકને,
લોચન પ્રેકુલીત અબુજ આપે બ્યાનકને

॥ ૨૨ ॥

વેણુ શરિ અપર ઉપર કોટ કળા કામનિ,
પીતામ્બર અગ ધાર્યા દિસે ઘન દામની

॥ ૨૩ ॥

મુગટ શિશ સોહે સુદર શોભા ઘણી,
કાને કુડળ ઝલકે જોરે છબી તે તણી

॥ ૨૪ ॥

ગી.

સ.

૬૧

એહવુ સુદર સ્વરૂપ હરીનુ અભિનવુ,
સુખ બહુ તે સમાનુ કેમ જાય વરણુવ્યુ ॥ ૨૫ ॥
ફરીને રાસ રચ્યો પુરણુ પ્રીતસુ,
અખલાની આશા પુરી એવી રસ રીતસુ ॥ ૨૬ ॥
પાયો રસ પ્રેમ પ્રીતે વાલે વૃજનારને,
માટે અમે મોહી રહ્યા નહ કુમારને. ॥ ૨૭ ॥
અમારો રસિયો વાલો વસિ રુદે રહ્યો,
અમારા મનમા વશ્યા તે તો તમને કહ્યો ॥ ૨૮ ॥

॥ સાખી ॥

ઉધવ અમારે મનતણા, કહ્યો તમ પ્રત્યે તેહ,
મનસા વાચા કમણી, નહ નહનસુ નેહ. ॥ ૨૯ ॥
તે તો જરા ન ઉતરે ચડા ચોલનો રગ,
નેહુ બાણુ શ્રીકૃષ્ણના લેધા અગોઅગ. ॥ ૩૦ ॥

ગી.

સ.

૬૨

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૬ ॥

ઉપ એહવા હરી કહો કેમ વિસરે,
અવન જોયા વિના પ્રાણુ તો નિસરે. ॥ ૧ ॥

વિયોગે રોગ નહી પીડા બહુ થાય છે.
પ્રભુવિના પલક તે તો કંઈ જુગ જાય છે ॥ ૨ ॥

ઉપ સગી તમારે દુખ દીધું ઘણું,
પેલા અમો પ્રોહ્યા નહી પ્રભુનું કોમળપણ ॥ ૩ ॥

ઘણી ઘણી ઘાન એહણે અમ સાથે ફરી,
હવે મથુરા જન્મતે બેઠા શિશ હવે ધરી ॥ ૪ ॥

અમે આહીરડા એહવા મન ગમ્યા નહી,
લાજે ગોકુલ નાવે એહવું ચિતમા સહી. ॥ ૫ ॥

આહી કાગી જામળી આઠી દુખ પામ્યા હરો
હવે હરી હેમ વસન પરિ તહાં સુખીયા હરો ॥ ૬ ॥

ગી.

શામળીયો શીદને આવે રિસ રૂઢે થશે,
વાલાજીને વ્રજમા બીજી કોણ વાહુ હશે ॥ ૭ ॥

એહના માત તાત માટે તમને મોકલ્યા,
અમારા કોણ સભારે ગુણ ભુઝા ભાલા. ॥ ૮ ॥

પેલી બહુ પ્રીત કરી દ્વાર ન મુકના,
હવે તો હેત ઉતાર્યું ફગી નથી હુકના ॥ ૯ ॥

એહવે એક આગ્યો મધુર ચતુરાને ચરણે નમ્યો,
તેહને તુછકાર કર્યો અલી શીદને ભમ્યો ॥ ૧૦ ॥

તારી વન વેલૂ મુકી મન વ્યાકુલ કરે,
કાળા હોય કુડે ભર્યા તેહનો સગ શું કરે. ॥ ૧૧ ॥

કાળાનો સગ કર્યો દુખ પામ્યા ઘણુ,
કાળાનુ વીખ વલે નહી કારણ કાળાનુ ॥ ૧૨ ॥

સ.

૬૪

અમને અવધ કરી ફૂંલુ મથુરા ગયા,

મનમા મેર ન આવી દીન ઝાઝા થયા

॥ ૧૩ ॥

ઉવવ ઝોટલુ કહેજો અમારી વતી,

ઘણી ઘણી અરજ કરી વળી તમારી વતી

॥ ૧૪ ॥

તમારૂં રૂપ જોવાને એ તલપી રહ્યા,

જીભાચે જશ ગાઘને ઘણું ઘેસા થયા.

॥ ૧૫ ॥

અવજી સુણવા શબ્દ ઘણું ઘણું ચાહે છે,

હસ્ત હરિ સેવા કરવા અતિ અકળાય છે

॥ ૧૬ ॥

તન મન તમને સોપ્યું રહ્યા પણ રોઘને,

હરિવિના અવર ધીજી ગમે નહિ ગોરિને

॥ ૧૭ ॥

॥ સાખી ॥

તમવિના અવર ગમે નહિ ગોપિને ગોવિદ,

ભાવ કરીને, ભેટીયે ઉપજે અતિ આનંદ.

॥ ૧૮ ॥

ગી.

સ.

૬૫

મેર મુગટ મસ્તક ધર્યો કુડલ ઉર વર માળ,
અમને દરસન દિણ્યે નટવર રૂપ વિશાળ.

॥ ૧૮ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૭ ॥

એક સમે રજની ઘણી નદ નાવા ગયા,
વરણ જળ નહાતાં તેણે નદ ગાઢ ગ્રહા
કેડે શ્રીકૃષ્ણ ગયા છાલ્યા નડને,
વરણે પ્રેમે પ્રીતે પુજ્યા ગોવિંદને
નદે તે નજરે દીકુ હવે પૂજુ હુ હરી,
પુત્રનોયે પ્રભુ એ તો વાત નિશ્ચે કુરી
યહાં થકી ઉઠ્યા જ્યારે ખારણે આવિયા,
મોહને માયા પ્રેરી ભાવ ભુલી ગયા
એહવા અપાર ચરિત્ર અમો દિકા સહી,
મોટે પ્રિત અચલ એશુ ટાળી તે રજો નહિ
ગોપિની પ્રેમ કથા ઉવે સાલગી,
જરા અભિમાન હતુ તે તો ગયુ ગળી

॥ ૧ ॥

॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

॥ ૪ ॥

॥ ૫ ॥

॥ ૬ ॥

ગી

સ.

૬૬

અડો મહા ભા ય ગોપિ પરમ કીયા હરિ,
 વન્ય 'ન્ય નિરજ તમારી સર્વે સુદરી,   ॥ ૭ ॥
 તારણી ટેક તમારી સર્વેથી સાર છે.
 સુદર સ્વરૂપ સાથે નેહ નીરવાર છે   ॥ ૮ ॥
 ઉઘવ કહે અખળા તમે ઘણા ગુણવત છે,
 પ્રીતે પ્રવિણ પુરા સહિ સાવરાન છે,   ॥ ૯ ॥
 પ્રેમ કટાક્ષ કરી વશ કર્યા નાથને,
 સદા છે પ્રસન્ન હરિ સહિ વૃજ સાથને,   ॥ ૧૦ ॥
 કૃતારથ અમો થયા ગોકુળ આવતે,
 અલોકિક લાલ હુઓ તમ દરશન થતે.   ॥ ૧૧ ॥
 વૃદાવન વૃક્ષ વેલી સફૂ રસરૂપ છે,
 કારણ કે ધ ન જાણે કૃષ્ણ સ્વરૂપ છે.   ॥ ૧૨ ॥
 ઉઘવ કહે આજ્ઞા આપેા સર્વે સુદરિ,
 મધુપુર જાયા માટે મન ધન્યા વરિ,   ॥ ૧૩ ॥
 પછે વૃજનાર વદે ઉઘવજી આવજો,
 એકવાર અલખેલો તેડી અમ પાસે લાવજો   ॥ ૧૪ ॥

ગી.

સ.

૬૭

પછે નદ જસોદાજીએ કરે જોડી કહ્યું,
હવે હરી મલવા માટે મન ચચલ થયું ॥ ૧૫ ॥
પછે જસોદાજી બોલ્યા ઉવવ સાલગો,
બહુ દિન થયા દિઠા નથિ સકરવણ સામલો ॥ ૧૬ ॥
માટે મન ઇછા એહુવિ કુવર કેહવા હશે,
જીગલ સુત જોઇશુ જાંરે સુખ સાંત થશે. ॥ ૧૭ ॥
એક વાર માટે ખાના મુખમા નિહાલિયુ,
તણુ તહા ભોવન દિઠા અચરજ લાલિયુ ॥ ૧૮ ॥
ઇદ્ર રવિ ચદ્ર તાગ અજ ઉમિયાપતિ,
નવખડ મુખમાં નિહાલા એહુવિ એહુનિ ગતિ ॥ ૧૯ ॥
પછે પ્રણામ કરિ ઉધવ ઓચરે,
તમારા ભાચ ભલા સહુ કિરતિ કરે ॥ ૨૦ ॥
જસ જીગમા ફેલો ચતુરદસ લોકમા,
લકત આનંદ પામ્યા પાપિ પડ્યા સોકમા ॥ ૨૧ ॥
॥ સાખી ॥
અમુર પડ્યા શોકમા સુખ પામ્યા બહુ સત,
પ્રગટ પુરુષ અક્ષય ભક્તવચ્છલ ભગવત ॥ ૨૨ ॥

ગી

સ.

૬૮

ભુમિ ભાર ઉતાર્યા દુષ્ટ તણુ સિર કાલ,
સુખાચક સ । સતને પ્રભુ પુરણુ પ્રેમ દયાળ ॥ ૨૩ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૮ ॥

ઉધવ આજ્ઞા માગિ ઉઠ્યા આનંદમા,
જઈ નિજ રથે યેઠા મન ગોવિંદમા. ॥ ૧ ॥

ઉધવને અમલા સહુ કરે આ વિનતી,
વાલાળને વિનયે કરી કહેજો ઘણિ વિનતિ ॥ ૨ ॥

વિવેક જ્ઞાને તમે ઘણાં ગુણવત છો,
તમારો મહિમા મોટો સિરોમણી સ ત છો. ॥ ૩ ॥

તમારા દર્શન થકી દુકૃત સહુ દળે,
તમારી કૃપા જોહને કૃષ્ણ તેહને મલે ॥ ૪ ॥

ઉધવ કહે અમલા તમે આનંદ રૂપ છો,
ત્રિલોકમા તારણી તમે પરમ અનુપ છો, ॥ ૫ ॥

વૃજ રજ ઉધવ વદે નિદ નિજ હેહને,
ધન્ય ધન્ય દુમ વેલી કૃપા ઘણિ ઝોહને ॥ ૬ ॥

ગી.

સ.

૬૬

ગોપિની ચરણ રેણુ ઉણુ ઉડિ લાગે અગને,
 તેણે કિરતાર્થ કહીયે પામ્યા સત્સગને ॥ ૭ ॥
 ઉધવે સીસ નમાવ્યુ ગોફળ ગામને,
 હરીનુ રમણ જાણિ નમ્યા તે ઠામને. ॥ ૮ ॥
 પંથે પોતે પથે પગીયા રૂઢ રગ છાય છે,
 વસુધા વૃજનિ જોતાં આનંદ થાય છે. ॥ ૯ ॥
 ઉવવણ ઉલટ ભરી મધુપુર આવિયા,
 જમ્બ હરી ચરણે નમ્યા ભિંદર ભાવિયા, ॥ ૧૦ ॥
 ગોપિનિ પ્રેમકથા સહુ માંડી કહી,
 ધન્યધન્ય જીવતિજન રસમા છાંકિ રહિ. ॥ ૧૧ ॥
 જસ વ્રજ જીવતિ કેરો છલાયે શુ કહું,
 મદમતિ મારી મટિ મહિમા નવ લહું. ॥ ૧૨ ॥
 એહુવી કૃપા કરશેા ક્યારે મુજપર નાથણ,
 અખડ એક વૃતિ સદા તમ સાથણ ॥ ૧૩ ॥
 કૃષ્ણ વિના નજરે નાવે એવી દશા એમની
 સમોવડ કોણુ કરે સિમા રસ પ્રેમની ॥ ૧૪ ॥

ગી

॥ સાખી ॥

સમોવડ કોણ કરે એહુવિ વજનાર છે,
એક રે- શ્રીકૃષ્ણ સાથે પ્રેમ પ્રિત્ય અપાર છે ॥ ૧૫ ॥
હરિ વિયોગે શરિર મુકે પુરૂ થાયે હરી ભ્રમને,
ઉધવ કહે તેહને દરશન ડીણ્યે રહ્યા ચરણ ચિત પ્રાપ્તને

॥ વિશ્રામ ॥ ૧૬ ॥

પછે શ્રી કૃષ્ણ કહે જ મારથ જનહુજે,
ઉધવજી વચન અમરા સત્ય પ્રમાણજે ॥ ૧ ॥
મારે નિજ સ્વરૂપ તે તો વૃદાવનમા ફરે,
વજ્રજન વિહાર લીલા નિત્ય નવલી કરે ॥ ૨ ॥
વૃદાવન અખડ ભોમિ અખડ રાસ છે,
અખડ અમલા સડે અખડ વલ્લાસ છે. ॥ ૩ ॥
સદા સુખસાગર સોભા તે તો વદાવનમા,
નિતનિત કેલ કરે અધિઃ આનન્દમાં ॥ ૪ ॥
ગોપિ મન માહારે વિષે ગોપી વિષે હું રહ્યો,
ઉધવજીની બ્રાન ભાગી ઉત્તર શ્રી કૃષ્ણ કહ્યો ॥ ૫ ॥

સ.

૭૨

એકત્રી શ્રીકૃષ્ણ લીલા જે કોઈ જન સાલમે,
 અનન્ય ભાકત આવે સશે સહુ ટળે ॥ ૬ ॥
 જાહેર હરી ભકિત આવે પ્રગટે પ્રેમ દશા,
 તારે શ્રીકૃષ્ણ કેવળ તેહને રહે વસા. ॥ ૭ ॥
 વસે હરી હૃદય તેહને ગાપી સવાદથી,
 જાડી કર પ્રિતમ કહે ગુર પ્રસાદથી ॥ ૮ ॥
 હરીની અપાર લીલા અગમ અગાધની,
 પીવાનો પ્રેમ થયો ગુર પ્રસાદથી, ॥ ૯ ॥
 હરી ગુર સનતણી શુભ કૃપાએ કરી,
 સ્નેહે । સરસ ગીતા આનંદે ઓચરૂં ॥ ૧૦ ॥
 ઠાકાર કુજ બીહારી પ્રસિદ્ધ પ્રકાસ છે,
 સ દેસરમાહે સદા આનંદ વિલાસ છે. ॥ ૧૧ ॥
 તેહને ચરણે નમી હરી કથા કહી પ્રીત્યસુ
 સાધુને સગે મલિ ગાઈ રસ રિત્યસુ ॥ ૧૨ ॥
 સવત ૧૮ વિષે વિસિ છે વિષ્ણુની,
 એકત્રીસ અસાહ મુદે લીલા કહી કૃષ્ણની ॥ ૧૩ ॥

ગી

સ.

૭૨

તૃતિયા ચ દ્રવારે કથા પુરી થઈ,
પ્રેમિને પ્રિયે અતિ ગીતારસ ગુણ મધ.   ॥ ૧૪ ॥
પતિતને પાવન કરે એહવા ગુણઆમ છે,
ચોપાદ છે ચાગ્ગે નવ વિશ્રામ છે.   ॥ ૧૫ ॥
શીખે ગાયે સાલગે ભાવે મોટા ભાગ તેહના
તેહને હરી કરણા કરે ટળે દુખ દેહનાં   ॥ ૧૬ ॥

॥ સાખી ॥

હરીગુણ ગાતા હેતસુ ઉચ્યાં અધમ 'અનેક,
પ્રીતમ પલક ન છાડીયે હરી કીરનનની ટેક. ॥ ૧૭ ॥
તીલક છાપ તુલસી ક ઠે મુખ ગોવિંદ ગુણ ગાય,
પ્રીતમઆણિ પતીત હોયે પ્રેમ પુનીત થાય તે થાય ૧૮ ॥

॥ વિશ્રામ ॥ ૨૦ ॥

ઈતી શ્રી બાવા પ્રિમદાસ કૃત સરસ ગીતા સપ્તમી

ગી

વાણીનો વેનાર જગતમા વાણીનો વેનાર,
 જો વાણીથી મી ટ વાણે, જીત થઈ નીરધાર—જગતમા
 જો વાણીથી ડડવુ વદાયે, તો તે જીવની હાર—જગતમા
 પણ વાણીથી હમીને ભગ્યે તો તે ખેડો પાગ—જગતમા

વિનતી.

સત્રે ભાવિષ્ય જ્ઞેનોને નમ્ર વિનતિ છે કે શ્રી મુખર્જી મયે પ્યાર
 આયા મહોન્નામા નાગદેવી રમ્તા ઉપર ચ્વગવાની શેઠ ક'નાણુજી રીન
 જીએ બધાવેવા શ્રી રામચદ્રજીના મદિરમા દરજોજ બપોરના કલાક ૩
 થી ૪ મુની શ્રી સદ્ધર્મ સુમોધ સ્ત્રીમડળ નામનું સ્ત્રીઓનું એક મડળ
 એકઠું થાય છે જ્યાં હમેશા નિતી ભક્તિથી ભરપુર ઉપદેશોનું શ્રવણ
 કર્તવ્ય થાય છે, અને તેનીજ રીતે મંરહુ મડળ તરફથી સાજના ૪ થી
 ૫ મુની શ્રી માધવમાગમા પણ તેવોજ અમૂલ્ય સદ્ધર્મોધ મળે છે
 માટે ભારીક જ્ઞેનોને અનન્ય લાલ લેના નિતાન કન્વામા આવે છે,
 તેમજ ઉપયુક્ત મડળ તરફથી શ્રી રામચદ્રના મદિરમા “શ્રીરામ સ્ત્રી
 ઉપદેશી પુસ્તકાલય” ખોલવામા આવેલ છે, અને તેમાંથી દરેક
 જ્ઞેનોને પુસ્તકો વગર લવાજમે વાચના આપવામા આવે છે, માટે તેને,
 પણ લાલ લેના વિનતિ કરવા આવે છે

આ પુસ્તક નીચેને ઠેકાણેથી મળશે.

ડક્ટર મોનજી લક્ષ્મીદાસ

ઠેકાણું—નલબજાર, ખોપરાની દુકાન,

મુંબઈ.

આ પુસ્તકની કિંમત અમુક છે એટલે સુધાર જતાં સત
મહાત્મા તથા બ્રાહ્મણોને અમારી રૂબરૂમાં ભેટ તરીકે અર્પણ કરવામાં
આવશે પરંતુ કોઈપણ સસારી લોકત હરીજન મગાવશે તેના પામેથી
મત ૧ ની કોમિટી રૂ. ૦-૨-૦ એ આના તથા ટપાલ ખર્ચ બદલ
રૂ. ૦-૦-૬ છ પૈ જ્યાંદે લેવામાં આવશે અને એવી રીતે આવેલ
મુલ્ય ધર્મદા કામમાં વપરાશે

તા. ૮ મી અક્ટોબર સને ૧૯૨૪ સવત ૧૯૮૦ ના આસો
મુદ્રી ૧૦ મંગળવાર—મુંબઈ

